

คำย่อ มี ๒ แบบ ได้แก่

๑. คำที่ตัดให้สั้น และใช้เครื่องหมาย “ฯ” เขียนกำกับต่อท้าย โดยไม่ต้องเว้นช่องไฟ เช่น กรุงเทพฯ โปรดเกล้าฯ น้อมเกล้าฯ ซึ่งคำย่อเหล่านี้สามารถใช้เป็นภาษาเขียนได้
๒. คำที่ตัดบางส่วนของคำออก โดยไม่ต้องเว้นช่องไฟ เช่น

กันยา	ย่อจาก	กันยายน
ตุลา	ย่อจาก	ตุลาคม
สะพานพระนั่งเกล้า	ย่อจาก	สะพานสมเด็จพระนั่งเกล้า

อักษรย่อ หมายถึงอักษรที่ใช้แทนคำที่เขียนให้สั้น มักใช้อักษรตัวแรกของคำหรือพยัญจน์มาเรียงต่อกัน โดยอาจใช้เครื่องหมายมหัพภาค (.) กำกับทุกตัวอักษร หรือกลุ่มอักษร หรืออาจไม่ใช้เครื่องหมายมหัพภาค ทั้งนี้ให้เขียนตามที่หน่วยงานนั้นๆ กำหนด เช่น

คำที่กำกับมหัพภาคไว้ท้ายคำ		คำที่กำกับมหัพภาคมากกว่า ๑ แห่ง	
กฟผ.	การไฟฟ้าฝ่ายผลิต	ส.ส.	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สพฐ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ป.ล.	ปัจฉิมลิขิต
กทม.	กรุงเทพมหานคร	อ.ส.ร.ด.	อาสาสมัครดินแดน
รศ.	รองศาสตราจารย์	ร.ศ.	รัตนโกสินทร์ศก
ชม.	ชั่วโมง	ช.ม.	จังหวัดเชียงใหม่

เครื่องหมายที่ใช้เขียนกำกับในภาษาไทย มีหลักการอ่าน ดังนี้

๑. () เรียก **ขลิขิต** หรือ **วงเล็บ** ให้อ่านว่า **วงเล็บเปิด.....วงเล็บปิด** เช่น

อรรถที่แปลว่างาม (ใช้ว่าอ่อนซอน หรืออ่อนซอนก็ได้)

อ่านว่า ออ-ระ-ซอน ที่-แปล-ว่า งาม วง-เล็บ-เปิด

ใช้-ว่า อ่อน-ซอน หรือ-อ่อน-ซอน ก็ได้ วง-เล็บ-ปิด

๒. “.....” เรียกว่า **ัญประกาศ** หรือ **เครื่องหมายคำพูด** ให้อ่านว่า **ัญประกาศเปิด.... (ข้อความ)....**

ัญประกาศปิด หรือ**เครื่องหมายคำพูดปิด** เช่น

ครูประกาศว่า “หมดเวลาสอบ”

อ่านว่า ครู-ประ-กาด-ว่า อัน-ยะ-ประ-กาด-เปิด หมด-เว-ลา
อัน-ยะ-ประ-กาด-ปิด

หรือ ครู-ประ-กาด-ว่า เครื่อง-หมาย-คำ-พูด-เปิด หมด-เว-ลา
เครื่อง-หมาย-คำ-พูด-ปิด

หมายเหตุ ในการเขียนตามคำบอกให้ใช้ว่า**เครื่องหมายคำพูดเปิด....(ข้อความ)....เครื่องหมายคำพูดปิด**

๓. ๗ เรียกว่า **ไปยาลน้อย** ให้อ่านข้อความเต็มของข้อความที่ย่อไว้ เช่น

โปรดเกล้าฯ	อ่านว่า	โปรด-เกล้า-โปรด-กระ-หม่อม
ทูลเกล้าฯ	อ่านว่า	ทูน-เกล้า-ทูน-กระ-หม่อม
เสด็จฯ	อ่านว่า	สะ-เต็ด-พระ-ราด-ชะ-ดำ-เนิน
กรุงเทพฯ	อ่านว่า	กรุง-เทบ-มะ-หา-นะ-คอน
ฯพณฯ	อ่านว่า	พะ-นะ-ท่าน

๔. ๗๗ เรียกว่า **ไปยาลใหญ่** ให้อ่านได้ ๒ แบบ คือ

๔.๑ ไปยาลใหญ่ ทำความอ่าน “ละ” หรือ “และอื่นอื่น” เช่น

ไร่ของป่าที่จันทบุรีมีผลไม้มากมาย เช่น ส้ม เงาะ ขนุน ทุเรียน ฯลฯ

อ่านว่า ไร่ของป่าที่จันทบุรีมีผลไม้มากมาย เช่น ส้ม เงาะ ขนุน ทุเรียน ละ

หรือ อ่านว่า ไร่ของป่าที่จันทบุรีมีผลไม้มากมาย เช่น ส้ม เงาะ ขนุน ทุเรียน และอื่นอื่น

๔.๒ ไปยาลใหญ่ ที่อยู่ตรงกลางความอ่านว่า “ละถึง” เช่น

พยัญชนะไทยมี ๔๔ ตัว ได้แก่ ก ๗ลข ฮ
อ่านว่า พยัญชนะไทยมี ๔๔ ตัว ได้แก่ ก ละถึง ฮ

๕.เรียกว่า จุดไข่ปลา

การอ่านจุดไข่ปลาที่อยู่ระหว่างข้อความ ควรหยุดเว้นวรรคเล็กน้อย จึงอ่าน ละ ละ ละ
หรือ จุด จุด จุด แล้วหยุดอีกเล็กน้อย ก่อนที่จะอ่านข้อความต่อไป เช่น ข้อความต่อไปนี้

ชีวิตของนักธุรกิจชาวจีนโพ้นทะเล ที่เข้ามาตั้งรกรากในเมืองไทย นับเป็นแบบอย่างอันดี
ของผลแห่งความเอาจริงเอาจัง ด้วยความขยันหมั่นเพียร..... ท่านเหล่านี้สร้างฐานะขึ้นมา
ด้วยหยาดเหงื่อ และความเอาจริงเอาจังอย่างมีเป้าหมายเพื่อความสำเร็จในชีวิต

อ่านว่า

ชีวิตของนักธุรกิจชาวจีนโพ้นทะเล ที่เข้ามาตั้งรกรากในเมืองไทย นับเป็นแบบอย่างอันดี
ของผลแห่งความเอาจริงเอาจัง ด้วยความขยันหมั่นเพียร ละ ละ ละ (หรือ จุด จุด จุด) ท่านเหล่านี้
สร้างฐานะขึ้นมาด้วยหยาดเหงื่อ และความเอาจริงเอาจังอย่างมีเป้าหมายเพื่อความสำเร็จในชีวิต

๖.๑ เรียกว่า ไ้ม้มก

ใช้วางหลังคำหรือข้อความที่ต้องการให้อ่านช้า ซึ่งอาจอ่านช้าคำเดียวหรือมากกว่าหนึ่งคำก็ได้
แล้วแต่ความหมาย โดยมีหลักการอ่าน ดังนี้

๖.๑ อ่านช้าคำ เช่น

ของดี ๆ	อ่านว่า	ของ-ดี-ดี
มาเร็ว ๆ	อ่านว่า	มา-เร็ว-เร็ว
สีดำ ๆ	อ่านว่า	สี-ดำ-ดำ

๖.๒ อ่านช้ากลุ่มคำ เช่น

วันละคน ๆ	อ่านว่า	วัน-ละ-คน วัน-ละ-คน
ทีละน้อย ๆ	อ่านว่า	ที-ละ-น้อย ที-ละ-น้อย

๖.๓ อ่านช้าประโยค เช่น

โอเลี้ยงมาแล้วครับ ๆ	อ่านว่า	โอเลี้ยงมาแล้วครับ โอเลี้ยงมาแล้วครับ
----------------------	---------	---------------------------------------

๗. วัน เดือน ปี ทางจันทรคติ

ในเอกสารโบราณ เรามักเจอการใช้รูปแบบแสดงวัน เดือน ปี ดังนี้

ขึ้น

วัน ๗ เดือน คำ

แรม

เช่น	<table border="1"><tr><td>๑๐</td></tr><tr><td>๗ ๗ ๕ คำ</td></tr></table>	๑๐	๗ ๗ ๕ คำ	อ่านว่า วันเสาร์ เดือนห้า ขึ้น ๑๐ คำ
๑๐				
๗ ๗ ๕ คำ				
เช่น	<table border="1"><tr><td>๔ ๗ ๘ คำ</td></tr><tr><td>๑</td></tr></table>	๔ ๗ ๘ คำ	๑	อ่านว่า วันพุธ เดือนแปด แรม ๑ คำ
๔ ๗ ๘ คำ				
๑				

ตัวเลขใช้แทนวัน ดังนี้

๑	แทน	วันอาทิตย์
๒	แทน	วันจันทร์
๓	แทน	วันอังคาร
๔	แทน	วันพุธ
๕	แทน	วันพฤหัสบดี
๖	แทน	วันศุกร์
๗	แทน	วันเสาร์

๘. การอ่านตัวเลข

๘.๑ การอ่านจำนวนเลขตั้งแต่ ๒ หลักขึ้นไป ถ้าเลขท้ายเป็นเลข ๑ ให้ออกเสียงว่า “เอ็ด” ดังนี้

๑๑	อ่านว่า	สิบ-เอ็ด
๒๑	อ่านว่า	ยี่-สิบ-เอ็ด
๑๐๑	อ่านว่า	ร้อย-เอ็ด หรือ หนึ่ง-ร้อย-เอ็ด
๑๐๐๑	อ่านว่า	พัน-เอ็ด หรือ หนึ่ง-พัน-เอ็ด
๒๕๐๑	อ่านว่า	สอง-พัน-ห้า-ร้อย-เอ็ด

๘.๒ ตัวเลขหน้าจุดทศนิยมให้อ่านแบบจำนวนเต็ม ตัวเลขหลังจุดทศนิยมให้อ่านแบบเรียงตัว เช่น

๒.๑๓๕	อ่านว่า	สอง-จุด-หนึ่ง-สาม-ห้า
-------	---------	-----------------------

๘.๓ ตัวเลขที่เป็นเงินตราหรือหน่วยนับให้อ่านตามหน่วยเงินตราหรือหน่วยนับนั้นๆ เช่น

๓.๕๐ บาท	อ่านว่า	สาม-บาท-ห้า-สิบ-สะ-ตาง
๔.๑๕ ดอลลาร์	อ่านว่า	สี่-ดอ-น-ล่า-สิบ-ห้า-เซ็น
๕.๗๕ เมตร	อ่านว่า	ห้า-เม-ด-เจ็ด-สิบ-ห้า-เซ็น-ติ-เม-ด
๖.๑๐๔ กิโลกรัม	อ่านว่า	หก-กิ-โล-กรำ-หนึ่ง-ร้อย-สี่-กรำ

๘.๔ ตัวเลขที่แสดงมาตราส่วนหรืออัตราส่วน เช่น

๑:๑๐๐,๐๐๐	อ่านว่า	หนึ่ง-ต่อ-แสน หรือ หนึ่ง-ต่อ-หนึ่ง-แสน
๑:๒:๔	อ่านว่า	หนึ่ง-ต่อ-สอง-ต่อ-สี่

๘.๕ ตัวเลขบอกเวลา

๑) การอ่านชั่วโมงที่ไม่มีจำนวนนาที เช่น

๐๓.๐๐ น. หรือ ๐๓:๐๐ น.	อ่านว่า	สาม-นา-ลิ-กา
๒๔.๐๐ น. หรือ ๒๔:๐๐ น.	อ่านว่า	ยี่-สิบ-สี่-นา-ลิ-กา
๐๐.๐๐ น. หรือ ๐๐:๐๐ น.	อ่านว่า	ศูนย์-นา-ลิ-กา

๒) การอ่านชั่วโมงกับนาที เช่น

๑๒.๓๕ น. หรือ ๑๒:๓๕ น.	อ่านว่า	สิบ-สอง-นา-ลิ-กา-สาม-สิบ-ห้า-นา-ที
๑๔.๓๐ น. หรือ ๑๔:๓๐ น.	อ่านว่า	สิบ-สี่-นา-ลิ-กา-สาม-สิบ-นา-ที

๓) การอ่านชั่วโมง นาที และวินาที เช่น

๕:๓๐:๔๕	อ่านว่า	ห้า-นา-ลิ-กา-สาม-สิบ-นา-ที-สี่-สิบ-ห้า-วิ-นา-ที
๐๔:๒๘:๑๕	อ่านว่า	สี่-นา-ลิ-กา-ยี่-สิบ-แปด-นา-ที-สิบ-ห้า-วิ-นา-ที

การอ่านเวลาที่มีเศษของวินาที ตัวเลขหลังจุดทศนิยมที่เป็นเศษของวินาที
ให้อ่านเรียงตัว เช่น

๗:๐๕:๔๐.๒๓ อ่านว่า เจ็ด-นา-ลิ-กา-ห้า-นา-ที่-สี่-สิบ--จุด-สอง-สาม-วิ-นา-ที่
๑๐-๑๕-๒๖.๒๓ อ่านว่า สิบ-นา-ลิ-กา-สิบ-ห้า-นา-ที่-ยี่-สิบ-หก-จุด-สอง-สาม-วิ-นา-ที่

หมายเหตุ การเขียนตัวเลขบอกเวลาโดยใช้เครื่องหมายทวิภาค ":" คั่นระหว่างตัวเลขบอก
ชั่วโมง นาที วินาที เป็นวิธีการเขียนอย่างทั่วไป

ส่วนการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ "-" คั่นระหว่างตัวเลขบอกชั่วโมง นาที วินาที เป็นวิธีการเขียน
ที่ใช้ในการเดินเรือหรือทางดาราศาสตร์

๘.๖ เลขหนังสือราชการให้อ่านได้ ๒ แบบ ดังนี้

หนังสือที่ ศร ๗๘/ ๒๕๕๒
อ่านแบบที่ ๑ หนังสือ-ที่-สอง-ทอ-เจ็ด-สิบ-แปด-ทับ-สอง-ห้า-ห้า -สอง
อ่านแบบที่ ๒ หนังสือ-ที่-สอง-ทอ-เจ็ด-สิบ-แปด-ทับ-สอง-พัน-ห้า-ร้อย-ห้า-สิบ-สอง

๘.๗ บ้านเลขที่

๑) บ้านเลขที่ซึ่งมีตัวเลข ๒ หลักให้อ่านแบบจำนวนเต็ม

บ้านเลขที่ ๑๐ อ่านว่า บ้านเลขที่สิบ

๒) บ้านเลขที่ที่มีตัวเลข ๓ หลักขึ้นไปให้อ่านแบบเรียงตัวหรือแบบจำนวนเต็มก็ได้
ส่วนตัวเลขหลังเครื่องหมายทับ "/" ให้อ่านเรียงตัว เช่น

บ้านเลขที่ ๕๑๕ อ่านว่า บ้าน-เลข-ที่ ห้า-หนึ่ง-ห้า
หรือ บ้าน-เลข-ที่ ห้า-ร้อย-สิบ-ห้า
บ้านเลขที่ ๕๔/๑๒๓ อ่านว่า บ้าน-เลข-ที่ ห้า-สิบ-สี่ ทับ หนึ่ง-สอง-สาม

๓) บ้านเลขที่ที่มีเลข ๐ นำหน้า อ่านเรียงตัวเสมอ เช่น

บ้านเลขที่ ๐๓๓๔/๒๒๐๕ อ่านว่า บ้าน-เลข-ที่ สาม-สาม-สี่-ทับ-สอง-สอง-สาม-ห้า

๘.๘ รหัสไปรษณีย์ มีความหมาย ดังนี้

เลข ๒ ตัวแรก หมายถึง จังหวัด
เลข ๓ ตัวหลัง หมายถึง ที่ทำการไปรษณีย์ของจังหวัดนั้นๆ
การอ่านรหัสไปรษณีย์ให้อ่านแบบเรียงตัว เช่น

รหัสไปรษณีย์ ๑๑๑๒๐
อ่านว่า หนึ่ง-หนึ่ง-หนึ่ง-สอง-ศูนย์

๘.๙ เลขแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ อ่านแบบเรียงตัว ดังนี้

๕น-๒๔๕๖ นนทบุรี อ่านว่า ห้า-นอ-หนุ สอง-สี่-ห้า-หก นน-ทะ-บุ-รี

๘.๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ อ่านแบบเรียงตัว เช่น

หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๕๓๑ ๓๒๓๔

อ่านว่า หมายเลข-โท-ระ-ลับ สุน-สอง-ห้า-สาม-หนึ่ง สาม-สอง-สาม-สี่

หรือ หมายเลข-เลก-โท-ระ-ลับ สุน-โท-ห้า-สาม-หนึ่ง สาม-โท-สาม-สี่

หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๕๑๕๑-๒๒

อ่านว่า หมายเลข-เลก-โท-ระ-ลับ สุน-สอง-หก-สี่-สาม ห้า-หนึ่ง-ห้าหนึ่ง ถึง สอง-สอง

หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๓๒๒๑ ๑๒๓๔

อ่านว่า หมายเลข-เลก-โท-ระ-ลับ สุน สาม-สอง-สอง-หนึ่ง หนึ่ง-สอง-สาม-สี่

หรือ หมายเลข-เลก-โท-ระ-ลับ สุน สาม-โท-โท-หนึ่ง หนึ่ง-โท-สาม-สี่

